

Fínteljingin liðug:

Javnaðarflokkurinn: 3589 atkvøður móti 2518 í 1954, vundið 1067, + 6,67 %. Valdir á ting: P. M. Dam 646 atkv., J. H. Danbjørg 164 atkv., Dion Nolsøe 59 atkv., J. P. Davidsson 160 atkv., Jacob Lindenskov 154 atkv., Haldor Hansen 121 atkv., J. F. Øregaard 242 atkv., Poul J. Olsen 124 atkv., tilsamans 8 tingmenn. Hinar atkvøðurnar vóru byttar uppá listan og óvaldu valevnini.

Tjóðveldisflokkurinn: 3329 atkvøður móti 3029 atkv. í 1954, vundið 302 + 0,23 %. Valdir á ting: Hemming Jespersen 131 atkv., Erl. Patursson 171, Hanus við Hogadalsá 196, Sigurd Joensen 186, Fr. Hansen 220, Jógvn Høgenesen 170, Johan Simonsen 306. Hinar atkvøðurnar byttar millum listan og óvaldu valevnini.

Sambandsflokkurinn: 3296 atkv. móti 3312 í 1954, tapt 25, + 2,31 %. Valdir á ting: Kristian Djurhuus 253, Andreas Djurhuus 203, Trygve

Samuelsen 316, Leon Joensen 146, Hans Iversen 176, Johan Poulsen 299, Jens Chr. Olsen 190. Hinar atkvøðurnar byttar millum listan og óvaldu valevnini.

Fólkaflokkurinn: 2470 atkvøður móti 2660 í 1954, tapt 190, + 3,08 %. Valdir á ting: Niels Holm Jacobsen 195, Knud Vang 158, Vilhelm Nielsen 135, Poul Petersen 210 og Hákon Djurhuus 337. Hinar atkv. byttar millum listan og óvaldu valevnini.

Gl. sjálvstýrið 812 atkv. móti 878 í 1954, tapt 95, + 1,28 %. Valdir á ting: Marius Johannesen 85, Samuel Peter Petersen 186. Hinar atkvøðurnar byttar millum listan og óvaldu valevnini.

Framburðsflokkurinn: 404 atkvøður móti 323 í 1954, vundið 81, + 0,39. Valdur á ting: Kjartan Mohr 163 atkv. Hinar atkvøðurnar byttar millum listan og óvaldu valevnini.

	Suðuroy	Sandoy	Suðurst.	Norðstr.	Vágoy	Eysturoy	Norðoyar
Javnaðarfl.	1.307	238	472	208	299	602	462
Tjóðveldið	306	257	650	385	209	803	462
Sambandið	780	94	759	350	294	865	156
Fólkaflokk.	341	170	608	308	245	385	410
Gl. sjálvstýri		100	224		74	103	315
Framburðsfl.			277	24	33	70	

Til lagsmenn mínar — fiskimenn!

Litil ansur er ofta fyri teimum valum, ið fara fram innanfyri Fiskimannafelagið. Hóast vit eru rettliga nógvir limir til tað ið okkara sókn, so er tað einki óvanligt, at eini 5 og mest 10 hava atkvøtt, tá sóknar-, sýslu- ella felagsformannsval hava verið. Hetta batir ikki, at vit fiskimenn, ið hava so ovurnóg eftir at vinna, lata slík týðningarmikil mál fyri okkara stætt, okkara familju og okkara heim, vera so óansað, sum tað ikki kom okkum við.

Vit hava nógv at vinna, og vit mugu velja teir rottu menninar at standa á odda, so tað ikki einans vera tóm orð um vinning ella krøv, ið onga leidi koma, tí hovuðsleioða okkara ikki er før fyri at føra krøvini fram til sigurs.

Menn kunnu vera ójavnir á máli; men eingin fiskimaður við toluligum skili er so svartkygður ella fer so lætt um síni livsmál, at hann ikki gevur mær rett í tí, at oll hesi seinastu árin veruliga hava verið ein niðurgongutið fyri okkum fiskimenn. Hvat hava vit t. d. vundið hesi seinastu árin? Tað eru sáttmálarnir, ið skuldu avgera okkara inntøku. Í hesi ár eru vørurnar dýrkaðar í stórum. Livikostnaðurin er nógv størri enn nakrantíð áður.

Arbeiðararnir uppi á landi hava fingið teirra løn munandi hækkaðar, tenastumenn kanska uppaført meira; men hvat er hent hjá okkum? Hvat hava vit vundið?

Einki — ikki eitt sindur. Sáttmálarnir eru ikki broyttir minsta sindur til tað betra — heldur hin vegin. Lønarlaga standa vit nógv verri nú enn fyri eina 10 árum síðani. Vit eru teir einastu, ið onga lønarviðbót hava fingið í mun til vorudýrkanina og dýrtíðina.

Vit finga einaferð 800 kr. í minstuløn fyri at tryggja familju og heim móti undirgangi, móti hungri og halli, fyri at vit skuldu eiga breyð í munnin og kleiði uppá kroppin, um vit ikki vundu nógv mikið eftir sáttmálanum. Oll vita, at hetta er ov lítið, nógv minni enn oll onnur í landinum tørv og krevja fyri at liva av.

Men ein stokkt gleði var. Tað vanlukkuliga hendi, at felagsformaðurin okkara Erlendur Patursson varð valdur á ting — ein óbótagerð fyri okkum fiskimönnum. Eg havi tað álít á øllum øðrum tingmönnum, at teir ikki høvdu tora at norðið við minstulønina; men her kemur formaður okkara, og tað allra fyrsta hann ger á tingi, er at heita á tingið um at seta minstulønina niður í 650

SMÆRAN

Vit hava allar vørur, sum krevjast til tað dagliga húsarhaldið

Allar kjøtvørur
Stórt úrval í viðskera

Allar vanligar vørur til húsarhaldið og nógv aftrat

Vil gera okkum altíð ómak fyri at hava fyrsta flokks vørur

Vit hava altíð roynt at verið ógvuliga sámuligir við okkara útsoluprisum

Vit senda vørur um allan býin hvønn dag

SMÆRAN

TIL 1047-1048 Kjøt og viðskeri 1049

kr. Sjálvandi vóru sambandsmenn, fólkaflokksmenn og sjálvstýrismenn ovurfegnir. Glæðbeintir tóku teir undir við svikagerð E. Paturssonar móti fiskimönnum. Hann gav okkum eitt dyggari spark, enn nakar annar hevur givið okkum. Hesa brotgerð skal hann ikki sleppa óá-talaður fyri, og hon verður at standa sum eitt hitt myrkasta kapitul í søgu felagsins.

Tí sigi eg, kann nakar fiskimaður vera so bláoygdur, at hann gevur hesum manni sína atkvøðu, nú formannsvalið stendur fyri. Eingin rætt hugsandi fiskimaður ger tað, tað vil vera ein skammarblettur á okkara stætt. Tað vil vera tikið sum eitt prógv fyri undirlutakenslu millum okkum fiskimenn.

Lat okkum nú velja ein av okkara egnu. Lat landkrabbarnar rokja sítt starv á landi. Vit eiga at fylkjast um ein av okkara egnu. Mær vitandi eru bert tvey valevni til formannsvalið, ið nú fer fram.

Vist eri eg ikki Tvørámaður ella Suðuroyingur; men so mikið kenni er Karl Jespersen, at torført verður at finna ein betri eignaðan mann — og so er hann ein av okkara egnu, ein fiskimaður. Hann er skilamaður, og tað, sum eg havi roynt av honum, ein stak felagsmaður.

Eg vil tí heita á allar fiskimenn at taka lógvatak og fylkjast um ein av okkara egnu monnum. Lat okkum allar sum ein velja teir, ið vilja okkum best, og ikki slikar, ið hava prógvað, at teir ikki hava verið forir fyri at fort fiskimannafjöldina fram til nakran vinning av nevniðrum týðningi, og ið hvussu er einki fyri at bota um okkara livilíkindi, ið ikki eru nakað batnað, men heldur munandi versnað hesi seinastu árin.

Víð broðraheilsan.

Ein lagsbróður.

Ofta er á syndini sitið

Undan lótingsvalinum varð nógv bæði skrivað og munnliga framført av stjórnaðarflokkunum, hvussu væl landið var stýrt tey farnu 8 árin, at teir við góðari samvitsku nú kundi lata statskassan upp í aðrar hendur. Hetta sama varð trúliga trútað niður í fólk — og oll minnast, hvussu vakurt Hákon messaði hetta sama lag út í útvarpinum — og ikki minst hansari politiski lagsbróður Edv. Jacobsen á politiskum fundum í sunnara parti av Suðuroy. Men fólk flest vistu, at hetta politiska orðabrásk ikki átti hald í veruleikanum; men at sannleikin var tann, at samfelagið var bygt á kyk-sendi og var við at fara av knór-anum. Og hetta prógvar nú eisini hin gamla Dimma nr. 92, at landið er sett so djúpt í veð, at tað ikki verður møguligt hjá nokrum stýri at kunna gera annað enn at gjalda tað aftur, ið lent er.

So ómannslig er Dimmaketting, at hon hevur dult slíkt fyri Fóroya fólk undan valinum, og kemur nú fram við tí. Hetta áðannast í goml-um orðataki, sum sigur: »Ofta er á syndini sitið og ikki tað sannasta gitið».

Ít er móti nógvum at bróta, so-leiðis við javnaðarflokkunum, sum skal berjast fyri rättvisi móti øllum hinum flokkunum á tingi. Men javn aðarflokkurinn hevur ongantið svikið sínar veljarar, og fer heldur ikki at gera tað í framtíðini.

Livinum er at bjarga.

D. J. Sørensen.

— Veitslan var ófør, vit finga so nógv at drekka, sum vit vildu hava.
— Nei, nú lýgur tú, so nógv brennivín er ikki til.